

လုံးချင်ထွေးသစ်

ရှင်မြတ်နိုး

အချစ်ရိပ်မြို့လေးဆီ

အခန်း(၁)

မောင်က သူမအား သဝန်ကြောင်လွန်းသည် ။ အသေးစိတ်ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်သံသယဖြစ်နေ၍ သူမအိမ်ထောင်သက်တမ်း နှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း စိတ်သောက အပူမီးတွေ လောင်မြိုက်နေရသည် မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အကြာကြီး ခံစားနေရသလို ဖြစ်နေရသည် ။

“သုန်... မင်းဘာဖြစ်လို့ အလှအပတွေ ပြင်ထားရတာလဲ၊ မင်းကို ချောမှ လှမှ မောင်ကကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး နော်”

“မောင်ရယ်... ကျွန်မ ဘာများ အလှပြင်လို့ လဲ၊ မနက်ကမှ ပါကရင်းဘတ်လေး နည်းနည်းတို့ ကြည့်မိတာပါ”

“မင်း အိမ်ထဲမှာ နေတာပဲ... ဘာဖြစ်လို့ အလှပြင်စရာအကြောင်းရှိလဲ”

“အင်းပါ မောင်ရယ်... နောက်ဆို ကျွန်မ လုံးဝအလှအပတွေ မပြင်တော့ပါဘူး၊ ကျေနပ်ပြီလား”

မောင့်မျက်နှာကြီးက စူတင်းတင်းကြီးနှင့် သုန်တစ်ခါတစ်ရံထွက်ပြေးသွားချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေပင် ပြင်းပြလာသည် ။

“မင်း ဖားတုလို့ ခရုခုန် အိုင်ပျက်ရုံပဲရှိမယ် ခင်ဝသုန်... မင်းနောက်မီးလင်းလို့ ကတော့ ငါလုံးဝခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး ”

မောင်က သူမအား သူ့စိတ်တွေနှင့် နှိုင်း၍ ဖောက်ပြန်မည့်မိန်းမတ

စံယောက်အဖြစ် စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ပြောဆိုနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ မောင်က ရော လောလောဆယ်ပင် ကောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့်ငြိစွန်းနေကြောင်း သူမသတင်းသွဲ့သွဲ့ ကြားထား၏။ ဒါပေမဲ့... မောင့်ဆင်ခြေက ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်တဲ့ ။ ယောက်ျားလေးကို မတုနဲ့ တဲ့ ။ သူမ ဘယ်တုန်းကမှ မောင်ကလွဲပြီး တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ဖောက်ပြန်ဖို့ ဆိုတာ စိတ်ကူးထဲမှာ ပင် မရှိခဲ့။ သူမ ကြောက်သည် ။

“ချစ်ဝသုန်”

“ရှင်... မောင်”

“မင်း ရိုးရိုးသားသား နေစမ်းပါ။ မောင်ဘာပဲလုပ်လုပ်လေ၊ မင်းလို က်မတုနဲ့ ကြားလား... မိသားစုဘဝလေးကို မင်းဖန်တီးပေးစမ်းပါ။ မောင့်ရင်သွေးလေးတွေ ရှိချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့... မင်းကအမြဲဖြစ်နေတယ်”

“မောင်”

“မင်းက မောင့်ကို မြဲနေတယ်လို့ ပြောချင်တာလား၊ မောင်တခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်ရမလား”

“မောင်ရယ်... မဟုတ်တာတွေ၊ ကျွန်မ အိုဂျီနဲ့ သွားပြချင်ပါတယ်”

သူမ ဘယ်လိုပဲသွားချင်နေပါစေ မောင့်ထံ တင်ပြ၍ ခွင့်ပြုချက်ရယူရသည် ။ နေမကောင်းဖြစ်တာတောင် ဆေးခန်းပြခွင့်မောင့်ကို တင်ပြရ၏။ သူမရိုးသားဖြူစင်စွာ မောင့်ဇနီးအဖြစ် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ခဲ့ချင်တာပါ။

“ဘယ်ဆရာဝန်မှာ ပြစရာမလိုဘူး ခင်ဝသုန်... မင်း လမ်းကြောင်းမရှာနဲ့၊ အိမ်ထဲမှာ ပဲနေ...”

အိမ်ဖော်အဒေါ်ကြီးကိုလည်း မောင်က အသေအချာမှာ ထားသေးသ

ည် ။ ကျွန်တော့်မိန်းမကို အသေအချာ စောင့်ကြည့်ထားပါတဲ့ ။

“မောင်က လုပ်ငန်းကြီးလုပ်ဆောင်နေရတာလေ၊ နာမည်ပျက်လို့ မဖြစ်ဘူး... မင်း သတိထားပါ”

“မောင်ရယ်... သုန်လေ ဘယ်တုန်းကမှ မောင်ကလွဲပြီး တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စိတ်ကူးနဲ့ တောင် ပြစ်မှားလို့ မရပါဘူး...ကျွန်မကို ယုံကြည်ပေးပါနော်”

“မင်း အဲဒီကိစ္စ လုံးဝမတောင်းဆိုနဲ့ နော်၊ မောင် လက်မခံဘူး မိန်းမကို ဘယ်တော့မှ ယုံကြည်လို့ မရဘူးဆိုတာ မောင့်ဝါဒပဲ”

သူမ မောင့်ကို တုပြိုင်၍ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိဘူးဆိုတာ သုန်သိလိုက်သည် ။

“မင်းဆီကို မောင်မကြာခဏ ဖုန်းဆက်မယ်... မင်းအပြင်ခိုးထွက်ဖို့ တော့ မစဉ်းစားနဲ့ နော်”

“မောင်ရယ်”

မောင်နှင့်လက်ထပ်ပြီး နှစ်နှစ်အတွင်း မောင်မိန်းကလေး ဘယ်နှယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေခဲ့လဲ။ သုန်နှလုံးသားတွေ ဘယ်လောက်အထိ နာကျင်ကြေကွဲရလဲ။ မောင့်မှာ ကျွန်မနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် လုံးဝမရှိခဲ့ပေ။

“မောင်သွားမယ် ဝသုန်ရယ်... မင်းကို မောင်ချစ်မြတ်နိုးလို့ ပါ၊ မောင့်အိမ်ထောင်ရေးကို လုံးဝအထိခိုက်မခံနိုင်တာလေ”

မောင်က သူမ နဖူးလေးကိုနမ်းပြီး ထွက်သွားသည် ။ သူမအခုမှ စိတ်သက်သာသွားရသလို အိပ်ရာ ပေါ်သို့ ခန္ဓာကိုယ်လေး ပြိုလဲကျသွားတော့၏။ မောင် ဘာကြောင့်များ ဒီလို သူမအားအကျယ်ချုပ်ထားနေရ

တာလဲ။ အချစ်ဆိုတာကို သူနဲ့ စဉ်းစား၍ မရနိုင်။ ချစ်သူဘဝထဲက ဇီဇာကြောင်လွန်းတဲ့ မောင့်ကို သူမ တဖြည်းဖြည်း အချစ်တွေကင်းမဲ့သွားခဲ့ရ၏။ သူမ မောင့်ကို လက်မထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိ ပေမယ့် ဖူးစာရေးနတ်က မောင်နှင့်ပဲ ဆုံစည်းစေခဲ့သည် ။

“သုန်ရေ အောက်ထပ်မှာ မင်းမောင်လေး ရောက်နေတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်ဒေါ်”

အိမ်ဖော်မကြီး ဒေါ်အုံး လာပြီး ပြောသည် ။ မောင်လေးချစ်ခြံရံ ရောက်လာတာပဲ။ သူမ ပါးပြင်လေးပေါ်မှာ စီးကျနေတဲ့ မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်ရသည် ။ အောက်ထပ်ဆင်းလာတော့ မောင်လေးက ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်နေ၏။ ခြံရံ ဘာလာလုပ်တာလဲ။ မောင်က အပြင်လည်း မထွက်ရ၊ သူနဲ့မိသားစုဝင်တွေလာပတ်သက်တာလည်း မကြိုက်ပေ။ မေမေတို့ ဆီကိုတော့ တစ်လတစ်ခါ ငွေကြေးတွေ ထောက်ပံ့ပေးသည် ။

“ခြံရံ”

“မမ”

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ လာတာလဲ”

“မေမေ နေမကောင်းလို့ ပါ မမ... ဆေးဖိုး လိုတယ်လေ၊ လခက ကုန်ပြီ၊ မေမေကတော့ မတောင်းခိုင်းပါဘူး၊ ခြံရံကလာပြောပြတာပါ”

မောင်လေး ခြံရံ ဒီကောင်လေးကလည်း မလိမ်မာဘူး။ မမက သူဌေးဆိုပေမယ့် မမက ငွေကြေးကိုင်ခွင့်ရှိတာမှ မဟုတ်တာပဲ။ မောင်က နောက်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ခိုးပေးမှာ ကြောက်နေသည် ။

“မမ”

“ဟင်”

“ငိုနေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး မောင်လေးရယ်... မေမေ နေမကောင်းတာကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။ မမ မောင့်ဆီဖုန်းဆက်ပြီး ပိုက်ဆံတောင်းပေးမယ်၊ မင်းရော... ဘာတွေလုပ်နေလဲ၊ ပညာရေးလည်း ကြိုးစားပါဦး ခြံရံရယ်... မမလည်း သူဌေးဇနီးဖြစ်ပေမယ့် သူက စည်းကမ်းကြီးတယ်လေ၊ အလုပ်လုပ်မှ ကြိုက်တာ”

“မမ”

“ဟင်”

“ယောက်ျားကို ဒီလောက်အထိကြောက်နေရလား၊ မိသားစုဆီလည်း မလာရဘူး... မိသားစုနဲ့ ပတ်သက်တာလည်း မကြိုက်ဘူး၊ ဘယ်လို ယောက်ျားမျိုးလဲ ခြံရံတို့ က ဆင်းရဲလို့ လား”

“မဟုတ်တာ ခြံရံရယ်... မမ ဘဝပါ၊ မိန်းမတွေက အိမ်ထောင်ပြုပြီး ရင် ဒီလိုပဲ နေထိုင်ရတယ် ခြံရံ”

ခြံရံကတော့ မမကို သနားနေမိသည် ။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မမပါ။ ပြီးတော့... မမခင်ပွန်းက မမကွယ်ရာမှာ ကောင်မလေးတွေနဲ့ တွဲနေတာလည်း ခြံရံတွေ့ထားသည် ။ မမကို ပြောမပြရက်။ မမ ဘာသိလို့ လဲ။ အိမ်ထဲမှာ နေပြီး စည်းစိမ်တွေတော့ အပြည့်အဝခံစားရပါရဲ့ ။ စိန်တွေ ညွတ်နေအောင် ဝတ်ထားတဲ့ မမက မျက်နှာပေါ်မျက်ရည်စီးကြောင်းတွေနှင့် ခြံရံထလိုက်သည် ။

“ခြံရံ”

“သွားတော့မယ်”

“မေမေ့ကို ဂရုစိုက်ပါ ညီမလေးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပါဟယ်... မ
မတာဝန် မကျေနိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ မောင်လေးရယ်”

“မမ နေနိုင်ရင်ပြီးတာပါပဲ... မေမေ့ဆေးဖိုးတော့ ခြံရံပဲ ရှာရမယ်”

“အေးပါ... မမပို့ပေးပါမယ်၊ မင်းလည်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလေး
တောင် မအောင်ဘူး၊ ကြိုးစားပါ”

“ကျွန်တော် စာမေးပွဲမဖြေတော့ဘူး၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ပြီး
ဘယ်သူကျောင်းဆက်ထားပေးမှာ လဲ... သွားပြီ”

“ခြံရံ...ဟေ့...ဟဲ့...”

မောင်လေးခြံရံက လက်ပြပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ သူနဲ့တို့ မှာ မော
င်နှမသုံးယောက်ရှိ၏။ မောင်လေး ခြံရံနှင့် ချစ်ခြင်းဘုံတို့ က အမွှာမော
င်နှမ။ ညီမလေးဘုံက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ပြီး စာပေးစာယူနှင့်
ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်နေသည်။

“မမ တောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်၊ မောင်လေးနှင့်ညီမလေးတို့ ကို မ
စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ဘူး”

သူနဲ့ ငိုပစ်သည်။ မောင့်ကွယ်ရာတွင် သူနဲ့ငိုကျွေးရတာ နေ့စဉ်ပါပဲ။
မေမေကတော့ သူနဲ့ဆီက အထောက်အပံ့မယူခဲ့ပါဘူး။ အခုတော့ မေမေ
လည်း ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ လက်ခံခဲ့တာဖြစ်သည်။

“ခြံရံ မောင်လေးရယ်... မင်းအရွယ်လေးက ပျက်စီးလွယ်တဲ့ အရွယ်
လေးပါ။ မောင်လေးမှာ အထိန်းအကွပ်မဲ့နေသလိုပဲ၊ မင်းအရက်တွေ
တောင် သောက်တတ်နေပြီတဲ့ ”

မောင်လေး ချစ်ခြံရံရဲ့ သတင်းကို အိမ်ဖော်ဒေါ်အုံးကတစ်ဆင့် သူနဲ့
အမြဲတမ်း ကြားနေရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူမကိုယ်တိုင်သွား၍ မေမေ့

ကိုလည်း ပြုစုပေးချင်၏။ မောင်လေးနဲ့ ညီမလေးကိုလည်း ဆုံးမသွန်သင်စောင့်ရှောက်ပေးချင်သည်။ ။

“သုန်”

“ရှင် ဒေါ်ဒေါ်အုံး”

“ညည်းလေး အမေဆီ သွားကြည့်ချင်ရင်သွားလေ၊ ညည်းက သမီးကြီးပဲ... သွားချင်မှာ ပဲလေ”

“ဒေါ်ဒေါ်အုံးရယ်... နေပါစေတော့၊ သုန်လေ မောင့်ရဲ့ အငြိအငြင်လည်း မခံချင်ပါဘူး၊ သူက ဖုန်းဆက်နေတာလေ”

“သုန်ကို သနားတယ်...ရွှေပုံပေါ်မှာ စံရပေမယ့် ဘဝက မလွတ်လပ်လိုက်တာ... သောကတွေ ခံစားနေရတယ်”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဒေါ်ဒေါ်အုံးရယ်... ကျွန်မဘဝပဲလေ၊ မောင်သဝန်ကြောင်ပြီး ချုပ်ချယ်နေတာ စဉ်းစားလို့ တောင် မရဘူး”

“သုန်ကို ဒေါ်ဒေါ်အုံးကတော့ သနားတယ်၊ ရိုးသားတယ်လို့ လည်း သတ်မှတ်ထားတယ်... မောင့်သူတ ဘယ်လောက်ပဲ မှာ ထားပါစေ၊ သုန်လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဒေါ်ဒေါ်အုံးက မောင့်ရပ်ဆွေရပ်မျိုးဖြစ်ပြီး မောင့်လူပါ၊ သူမကိုတော့ မောင်ဘယ်လောက်ပဲ မှားပါစေ ငဲ့ညှာထောက်ထားလို့ တော်သေးသည်

။

“အမေကိုတော့ သွားကြည့်သင့်တယ်၊ ပိုက်ဆံလည်း ပေးသင့်တယ်”

“ကျွန်မ မောင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်မယ်၊ မေမေ နေမကောင်းဘူးဆိုတော့

ငွေပို့ပေးချင်တယ်”

“ဆက်လေ ပေးရမှာ ပေါ့... ကိုယ့်အမေပဲ... တော်ကြာ”

သူမ စိတ်ကိုဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး မောင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်သည်။ ။

“မောင် မေမေ နေမကောင်းဘူးတဲ့ ၊ မောင်လေးခြံရံ လာတယ်လေ ...ပိုက်ဆံလေး ဘာလေးပို့ပေးချင်ပါတယ်”

“မင်းမောင်လေးက လိမ်ညာတောင်းနေတာလည်း ဖြစ်ဦးမယ်... ည နေရုံးဆင်းရင် မောင်ဝင်လိုက်မယ်၊ မင်းစိတ်မပူနဲ့ အိမ်မှာ ပဲနေ”

“ဟုတ်ကဲ့ မောင်”

သုန် ဘာထပ်ပြောရတော့မလဲ။ မောင့်ကို စောဒကတက်ခွင့်မရှိ။ မောင်ပြောတာလည်း မှန်သည် ။ မောင်လေးခြံရံက နည်းနည်းက ဆိုးပေချင်၏။ မောင်လေးသာလိမ်ညာတောင်းတယ်ဆိုရင် ဒုက္ခပါပဲ။ မေမေ ဆီ ဖုန်းဆက်သွယ်လို့ လည်း မရ။ အိမ်အနီးအနားမှာ ဖုန်းက မရှိ။

“မောင်သုတက ဘာပြောလဲ သုန်...”

“သူ ဝင်မယ်တဲ့ ”

“အင်း... မင်းအတွက်လည်း စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ အင်းလေ... ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ညည်းယောက်ျားပဲလေ”

မောင်က သုန်မိသားစုကို ထောက်ပံ့နေလျှင် မင်းမောင်လေး အချောင့်သမားဖြစ်မယ်တဲ့ ။ အခုတောင် အရက်လေး တမြဲမြဲနဲ့ ပျက်စီးစပြုနေပြီတဲ့ ။ သုန် စိတ်ညစ်လိုက်တာ။ မောင့်ဆီဖုန်းဆက်ပြောမိတာ မှားတယ်။ မေမေ တကယ်နေမကောင်းတာပဲ ဖြစ်ပါစေ။ ညီမလေးက စောင့်ရှောက်မှာ ပါ။ သုန်အတွေးတွေနှင့် ရင်ထဲမှာ မီးတောက်

မတတ် ဖြစ်နေသည်။ ။

*

အခန်း(၂)

“အမေ နေကောင်းလားဟင်... ဆေးခန်းပြရအောင်၊ အမေ ဘာဖြစ်လို့ ဆေးခန်းမပြချင်တာလဲဟင်... ပိုက်ဆံကြောင့်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘုံ... အမေ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးအေ၊ လူကြီးဆိုတော့ ဒီလိုပါပဲ”

“မမသုန် ဘာဖြစ်လို့ များ မိသားစုကို ဥပေက္ခာပြုထားတာလဲ... ဘုံသွားတွေ့မယ် အမေ”

“မတွေ့နဲ့ ... ညည်းအရှက်မရှိဘူးလား ဘုံ... သူက သူ့မိသားစုနဲ့ သူပဲ၊ ညည်းအစ်ကိုကလည်း လူဆိုးလူပေ၊ ဒီကောင်လေးအရက်သောက်နေသေးတယ်၊ အမေကတော့ စိတ်ဆင်းရဲတယ်”

“ခြံရံကတော့လေ”

ချစ်ခြင်းဘုံနှင့်ချစ်ခြံရံက အမွှာမောင်နှမ။ ခြံရံက ဒီနှစ်တွေမှာ စိတ်လေပြီး တော်တော်လေး ပေချင်နေတယ်။ ပြောလည်း မရဘူး။ အရက်တောင် သောက်တတ်နေပြီ။

“အမေ...”

“ဟင်... သားခြံရံ...မင်းဘယ်ကနေ ပြန်လာတာလဲ”

“မမဆီက”

“ဘာပြောတယ်”

“အမေ့အတွက် ပိုက်ဆံသွားတောင်းတာလေ”

“ဘာပြောတယ် ခြံရံ... သားကြီး သူ့ဟာသူနေပါစေ၊ မင်းကို ဘယ်သူက တောင်းခိုင်းလို့လဲ”

“အမေမှ နေမကောင်းတာ၊ ဘုံ့လခနဲ့ မှ မလောက်တာ၊ အမေ့သမီးကြီး ထောက်ပံ့တာကလည်း ကလေးမုန့်ဖို့ ပေးသလိုပဲ”

“အမလေး ခြံရံရယ်...မင်းက ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူး၊ မိသားစုအတွက် ဘာတာဝန်မှ လည်း မယူဘူး... သူနီလေးလခပဲသုံးနေတာ၊ မင်းကများ တာဝန်ယူထားရတဲ့ အမေကို ဝေဖန်နေသေးတယ်”

“အမေကလည်း ဗျာ... ခြံရံအလုပ်ရှာနေပါတယ်၊ မမယောက်ျားက မမကို မတရားအနိုင်ကျင့်နေလို့ ပြောပြတာပါ၊ အမေနေမကောင်းတာ တောင် လာဖို့ ခွင့်တောင်းနေရတယ်”

“ဟဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုဖြစ်လာရင် ဒီလိုပဲလေ၊ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ ညှိနှိုင်းနေထိုင်ကြရတာပဲ... အရေးကြီးတာက သမီးကြီးဘဝချမ်းချမ်းသာသာနေရဖို့ပဲ”

“စိန်တွေတော့ ညွတ်အိနေအောင် ဝတ်ထားပါရဲ့ ၊ မောင်လေးတစ်ယောက်လာတာတောင် မုန့်ဖိုးပေးစရာ မရှိဘူး”

“ခြံရံ မင်းသွားမတောင်းနဲ့ နော်... သမီးကြီးကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ သားရယ် အမေရှက်တယ်... သား အလုပ်မလုပ်ရင်တောင် အမေတို့ ချွေချွေတာတာလေး သုံးစွဲကြရအောင်ပါ”

“ခြံရံလည်း အလုပ်ရှာနေတာပါ အမေရာ... ဘုံက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်တယ်၊ ခြံရံက မအောင်ဘူး... ဘာတွေမှန်းမသိဘူး၊ စိတ်ဓာတ်

တွေ အရမ်းကျတယ်”

ခြံရံ အခန်းလေးထဲဝင်လာခဲ့သည် ။ သူ့စိတ်တွေက ရှုပ်ထွေးညစ်နွမ်းနေသလိုပင် ခြံရံ အခုစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ကောင်မလေးက ချမ်းသာတဲ့ အသိုက်အဝန်းကပဲ။ ခြံရံကို အထင်သေးမှာ ကြောက်သည် ။ မမက သူဌေးကတော်။ ဒါပေမဲ့ အနားတောင်ကပ်ခွင့်မရှိ။

“ခြံရံ”

“ဟင်”

ခြံရံရှိနေတဲ့ အခန်းလေးထဲ ဘုံဝင်လာခဲ့သည် ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်အမွှာမောင်နှမဆိုတော့လည်း သံယောဇဉ်က ပို၍ တွယ်တာရ၏။ ခြံရံ ဘာတွေဖြစ်နေလဲ အခုတလော စိတ်ညစ်နေပုံရသည် ။

“နင် ဘာတွေဖြစ်နေလဲ... အရက်တွေဘာတွေသောက်တာတော့ မကောင်းဘူး ထင်တယ်ဟာ”

“စိတ်ညစ်လို့ ”

“ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ညစ်ရတာလဲ၊ အမေက ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး၊ စိတ်ဓာတ်ကျသွားမယ်... နင် အလုပ်မလုပ်ရင်နေပါ အမေ စိတ်ညစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့ ”

“ဘုံ”

“ပြော”

“ငါ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်နေတယ်”

“ဘာ”

“အဲဒီကောင်မလေးက ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်လေ၊ မမလိုပဲပေါ့...ငါ

က သူဌေးသမီးကိုပဲ ယူမှာ ”

“သေချင်တာပဲ ခြံရံရယ်... နင်ကလေး တကယ့်ကိုအချောင်သမား၊ သူက နင့်ကို ကြိုက်လို့ လား”

“ကြိုက်တာပေါ့ဟ... ငါက လူချောပဲ၊ ချစ်ခြံရံက ပိုက်ဆံမရှိတာပဲရှိ တာပါ၊ ရူပါကတော့ ဖြောင့်ပြီးသား”

“နင်က တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလည်း မအောင်ဘူး၊ အလုပ်လည်း မလုပ်ချင်ဘူး၊ ဟိုကောင်မလေးက နင့်ကိုကြိုက်တယ်၊ ဟုတ်မှ လည်း လုပ်ပါ ခြံရံရယ်...”

“အဲဒီကောင်မလေးက ဘယ်သူလဲသိလား”

“ဘယ်သူလဲ”

“ကိုသုတ ညီမလေး မြဧကရီပဲလေ”

“ဟင်...”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲ သူ့အစ်ကိုက မမကိုလက်ထပ်ပြီး နှိပ်စက်နေတာ လေ... အဲဒီတော့ ငါကလည်း သူ့ညီမကို ပြန်ယူပြီး နှိပ်စက်မလို့ ”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ ခြံရံရယ်... မလုပ်ပါနဲ့ ၊ မမကြီးတို့ အိမ်ထောင် ရေးမှာ ပြဿနာတက်မယ်... ထားလိုက်ပါ”

“ဒီကောင်မလေးက ငါ့ကို အရင်ကပ်နေပြီ၊ ငါလေ အဝတ်အစား လေး ဘာလေး ဝယ်ချင်တယ်... နည်းနည်းရှိုးပြရမယ်၊ ငါသူဌေးသမီးနဲ့ လက်ထပ်တော့ နင်လည်း တာဝန်ပေါ့သွားမှာ ”

“တော်ပါတော့ ခြံရံရယ်...ထားလိုက်ပါ၊ အချစ်မပါဘဲ ငွေကြေးကြောင့်တော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖျက်

ဆီးမပစ်ပါနဲ့ ၊ တော်ကြာ... နင့်ကို သဘောမတူလို့ အမွေဖြစ်ရင် နင် တာဝန်ယူနိုင်လို့ လား”

“သဘောမတူလည်း ပစ်ထားပေါ့၊ သူ့ညီမပဲ နာမှာ ”

“ခြံရံ...”

“နင်လည်း ဘောစိကိုပဲ ရှာနော်၊ တို့ မိသားစုတွေ ဆင်းရဲကျလွန်းလို့
”

“အချောင်သမားစိတ်ဓာတ်တွေ မမွေးစမ်းပါနဲ့ ခြံရံရာ၊
နင်ကြိုးစားပါလား... အရက်သောက်တာလည်း အကျင့်မလုပ်ပါနဲ့
တော့၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံရှိတယ်၊ နင် အဝတ်အစားဝယ်ချင်ဝယ်လေ ”

“ပေးဟာ...”

“နင် အဝတ်အစားတော့ဝယ်နော်... ပိုက်ဆံကို သုံးပစ်မနေနဲ့ ပိုက်
ဆံက ရှာရခက်တယ်”

“မပေးချင်လည်း နေဟာ၊ နင်လည်း ငါ့ကိုမမကြီးလိုပဲ မယုံသင်္ကာနဲ့
”

“ယူပါဟာ... အမေက ဆေးခန်းမပြဘူးဆိုလို့ ပေးနိုင်တာ”

ခြံရံကိုလည်း အထင်အမြင်သေးတဲ့ စကားတွေ ဘုံမပြောချင်ပေ။ အ
မွှာမောင်နှမပေမယ့် ခြံရံက ယောက်ျားလေးဖြစ်၍ မိသားစုဘဝကို နား
မလည်ဘဲ အတ္တကြီးချင်သည် ။

“ရော့ ခြံရံ...”

“ဘုံ”

“ဘာလဲ”

“ကျေးဇူးပဲ... နင့်ကိုလည်း ငါချမ်းချမ်းသာသာနေစေချင်ပါတယ်ဟာ၊ ငါချမ်းသာရင် နင်လည်း ချမ်းသာစေရမယ်”

“တော်ပါပြီ ခြံရံရယ်... နင်နဲ့ ငါ အမွှာမောင်နှမဖြစ်ရတာတင် စိတ်ပျက်တယ်...အချောင်သမားစိတ်ဓာတ်ကြီးကို မုန်းလိုက်တာ”

“ဟား...ဟား...ဟား...”

ခြံရံကတော့ ရယ်မောရင်း ပိုက်ဆံကိုဘာလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားနေမိသည် ။ ကိုသုတ...ခင်ဗျားကြီးက မမိုက်ပါဘူး။ မမကြီးကို ချုပ်ချယ်ထားတာ ပိုက်ဆံမကိုင်ရတာ လူ့အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးရတာပဲ။ ခင်ဗျားကြီးက ချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး အနိုင်ကျင့်တာ။ ချစ်ခြံရံဆိုတဲ့ ကောင်အကြောင်း မကြာခင် သိရမယ်။ စောင့်ကြည့်နေ။ ခြံရံအပြင်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည် ။ ဘုံပေးတဲ့ ငွေနှင့် အဝတ်အစားတစ်စုံ ဝယ်ခဲ့၏။ မြဇကရီကို သွားတွေ့ရမယ်။ ကလပ်မှာ မြဇကရီက သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ကလပ်ကိုလာရင်း ခြံရံနှင့်တွေ့ဆုံကြခြင်းဖြစ်သည် ။ ခြံရံ အဝတ်အစားဝယ်ပြီး ပြန်လာတော့ မမကြီးယောက်ျားကိုသုတရောက်လာသည် ။

“အမေ နေမကောင်းဘူးဆို... ဟိုကောင်လာပြောတာပဲ၊ ကျွန်တော်မယုံလို့ ကိုယ်တိုင်လာကြည့်တာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် အမေနေမကောင်းဖြစ်နေတာပါ... သားကိုလည်း အမေလွှတ်လိုက်တာလေ”

အမေကတော့ သူ့ဘက်ကနေ အကာကွယ်ပေးပြီးပြောနေသည် ။ သူ့ကို ဟိုကောင်တဲ့ ။ ခြံရံမျက်နှာထားက တင်းမာနေ၍ ဘုံက အိမ်ခန်းထဲ ဝင်နေဟု အရိပ်အမြွက်ပြလိုက်သည် ။ မမကြီးမျက်နှာငဲ့လို့ ပါ ခြံရံ အိမ်ခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည် ။

“အမေ အခုကောင်းနေတာပဲ... နည်းနည်းပါးပါးလောက်နဲ့ တော့ လွှတ်ဖို့ မသင့်ဘူး၊ ဟိုကောင့်ကို လမ်းပြသလိုဖြစ်နေလိမ့်မယ်”

ဘုံ ဒေါသတွေ ထောင်းခနဲ ထွက်သွားရပေမယ့် မမကြီးခင်ပွန်းဖြစ်၍ ဘာမှ မပြေဖြစ်။ အမေက အရှက်ကြီးသူပါ။ သမက်ထောက်ပံ့စာကို တောင် လက်ခံချင်တာမဟုတ်။

“ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်... အမေ တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်တစ်ခါ မ လွှတ်တော့ပါဘူး”

“ဟိုကောင်က အလုပ်လုပ်ရမယ်... ဝင်ငွေရှာရမယ်... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အမေကိုတောင် တာဝန်မယူနိုင်တာ အသုံးမကျတဲ့ ကောင်ပဲ၊ အမေက အလုပ်လုပ်ခိုင်းသင့်တယ်၊ ဒီကောင့်ကို အလိုမလိုက်သင့်ဘူး”

သုတကတော့ သူနီတို့ မိသားစုဝင်တွေကို ငွေထောက်ပံ့ရတာ အပန်းမကြီးပေမယ့် အဆက်အသွယ်မလုပ်လို၍ တမင် ပြဿနာရှာပစ်ခြင်းဖြစ်သည် ။ နောက်ထပ်မလာရဲအောင် ပြောပစ်ရမယ်။ အချောင်သမားတွေ။ ခြံရံက ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ပညာရေးလည်း မကြိုးစား။ အရက်ကသောက်တတ်နေသေးသည် ။ ယောက္ခမကြီးဒီ လောက်နေမကောင်းတာ မဟုတ်ဘဲနှင့် အကြောင်းရှာပြီး လာတောင်းနေသည် ။ လက်မခံနိုင်ဘူး။ တမင်နာအောင်ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား၏။ အဖွားကြီးက တောင်းပန်သည် ။

“အမေ တောင်းပန်ပါတယ် မောင်သုတရယ်... နောက်မလာစေရပါဘူး၊ အမေလည်း ဆေးခန်းပြမလားလို့ ပါ”

“အရမ်း နေမကောင်းဖြစ်ပြီး အိပ်ရာထဲလဲနေရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့၊ အခုတော့ အကြောင်းရှာပြီး လာတောင်းတာ၊ ကျွန်တော် လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး... သူနီကိုလည်း လာမနှောင့်ယှက်ပါနဲ့၊ ဒါပဲပြောချင်တယ်”

ဘုံကတော့ အံ့သွားတွေကို တင်းတင်းဖိကြိတ်ထားရင်း ခြံရံရှိနေတဲ့ အိပ်ခန်းလေးထဲဝင်ခဲ့သည် ။ ခြံရံကတော့ ဘယ်လောက်များ ဒေါသတွေဖြစ်နေမလဲ။ မမကြီးယောက်ျား စကားတွေက စော်ကားလွန်းနေသည် ။

“ခြံရံ”

“ဒီလူ တော်တော်စော်ကားတာပဲဘုံ...ငါထွက်ပြီး သတ်မိတော့မယ်”

“သည်းခံလိုက်ပါဟာ.. မမကြီးမျက်နှာက ရှိသေးတယ်လေ...ထား လိုက်တော့... အမေစိတ်ဆင်းရဲလိမ့်မယ်နော် ခြံရံ”

“တောက်”

ကိုသုတ ခင်ဗျားကြီး တော်တော်မိုက်ရိုင်းတာပဲ။ ကျုပ်အမေက ခင်ဗျားကြီးယောက္ခမပဲ လေးစားသင့်တယ်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး ခြံရံဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲမတတ်ဖြစ်ရသည် ။ အမေက တောင်းပန်နေ၏ ။ မမကြီးယောက်ျားအား ထွက်ပြီးသတ်ပစ်ချင်လာရသည် ။

“သုန့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်မပေးပါနဲ့ ၊ အမေ့သမီး ချမ်းချမ်းသာ သာ နေထိုင်နေရတာပဲ ကျေးဇူးတင်ပါ...”

“ကောင်းပါပြီကွယ်... အမေတာဝန်ယူပါတယ်၊ ဘယ်သားသမီးကမှ သုန့်ဆီမလာစေရပါဘူး”

ကိုသုသပြန်သွားမှ ခြံရံဒေါသကြီးနှင့် နံရံကို လက်သီးနှင့် ထိုးပစ် လိုက်သည် ။ အမေ ဝင်လာ၏။ နောက်ဆုံးတော့ ခြံရံကိုပဲ အမေဆူသည် ။

“မင်း အသုံးမကျတာပဲ ခြံရံ...မင်းဘာဖြစ်လို့ သွားရတာလဲ

ပြောစမ်း...မင်းကို အမေကခိုင်းလို့ လား”

“ကိုယ့်အစ်မဆီ ကိုယ်သွားတာပဲ အမေရာ...ဒီလောက်အထိ လာပြီး အထင်သေး အမြင်သေးနဲ့ စော်ကားပြောဆိုစရာလားဗျာ”

“မင်း... မင်းကရော လူအထင်သေးစရာ ဖြစ်နေတယ်ခြံရံ သားအ နေနဲ့ ဘဝအတွက်ဖြစ်ဖြစ် ကြိုးစားစမ်းပါ။ မင်းတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ပြန်ဖြေစမ်းပါ သားရယ်”

ခြံရံ အမေ့ကို ဘာမှ မပြောချင်တော့။ သူ အရက်သောက်တာကလဲ သူငယ်ချင်းတွေအတင်းတိုက်နေလို့ ပါ။ ပြီးတော့ သူ့ဘဝဆင်းရဲနွမ်းပါး နေရတာကို လုံးဝမကြိုက်ပေ။ သူ့စိတ်တွေလေလွင့်ချင်နေ၏။ အစ်မက သူဌေးကတော်၊ သူတို့ သားအမိတွေကို ပတ်သက်ဆက်ဆံတာမျိုး မလုပ် ရ။ ခြံရံ မကျေနပ်ချက်တွေနှင့် ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်နာကျင်ရသည် ။

“မင်း နောက်တစ်ခါ သမီးကြီးအိမ်ကို လုံးဝခြေဦးတောင်မလှည့်နဲ့ ခြံ ရံ...အမေ့ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ပါနဲ့ ”

“တော်ပါတော့ အမေရာ... ခြံရံက အစ်မအိမ်သွားတာပဲ ပြစ်မှုကြီး ဒီ လောက်ကျူးလွန်တာမဟုတ်ပါဘူး ဆူမနေပါနဲ့ ”

“ဘုံ...ညည်းလည်း ခြံရံကို ကာကွယ်မပေးနဲ့ ၊ ဒင်းက ဆိုးချင်တယ်၊ သူများ ပြောစရာ မဖြစ်စေနဲ့ ”

ခြံရံ အိပ်ခန်းထဲပြန်ဝင်လာခဲ့သည် ။ အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန် အောင် ဒေါသတွေဖြစ်ရ၏။ ခင်ဗျားကြီးသိမယ်။ ချစ်ခြံရံဘာကောင်လ ညည်း ဆိုတာ ပြရလိမ့်မယ်။ ဟုတ်တယ်... ချစ်ခြံရံက အချောင်သမားပဲ။ ခင်ဗျားညီမ မြဇကရီ ကျုပ်မိန်းမဖြစ်စေရမယ်။ ခြံရံဒေါသကို ထိန်းချုပ် ရင်း လက်သီးတွေကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည် ။

